

Szerkesztőség:
Kazinczy-utca 1. sz., földszint.

Bérmertelen leveleket csak ismeretektől fogadunk el. Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:
Petőfi-utca 1. sz. (Ungerleider Albert könyvnyomdájában.)

Hirdetések díjszabás szerint. Egyes szám 5³kr., ünnep- és vasárnaputáni szám 3³kr.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Megjelen hétfőn és ünnepek után is.

Előfizetési árak:
Helyben házhoz hordva.

Egész évre . . . . . 12 frt
Fél évre . . . . . 6 frt
Negyedévre . . . . . 3 frt
Egy órá . . . . . 1 frt

Vidékre postán küldve:
Egész évre . . . . . 14 frt — kr.
Fél évre . . . . . 7 frt — kr.
Negyedévre . . . . . 3 frt 50 kr.
Egy órá . . . . . 1 frt 20 kr.

Hirdetések helyben fizetendők.
Százalékot nem adunk.

Károlyi Alajos gróf lemondása.

Arad május 7.

Londoni nagykövetségünk, Károlyi Alajos gróf lemondásának híre bejárta a hazai és külföldi sajtót. És pedig nem először, de úgylátszik sohasem merült föl e hír oly komolysággal, mint jelenben.

Károlyi Alajos gróf már több ízben benyújtotta lemondását, de sikerült e szándékától, nagybecsű szolgálatainak folytatása indokából — eltéríteni. Most azonban nem sikerült s így Károlyi Alajos gróf odahagyja nagyköveti állását, a hatalmas és gazdag brit birodalomnál való képviselőségünket — s mint Budapestről újabb jelentik — május hóban végleg vissza vonul a politikai életből.

Károlyi Alajos grótot a magyar nemzet őszinte tisztelete és rokonszerve kíséri a zajtalan magányba, melyet a monarchia érdekében teljesített negyven évi sikeres működésével teljesen kiérdemelt.

Felcsendes is tehát arról beszélni, hogy e magyar mágán visszalépésének politikai indoka nincsen, hanem az csupán teljesen magán természetű dolgaira vezethető vissza s a melyeket teljes tiszteletben tartunk.

Viktória császárnő- királynő birodalmával viszonyunk nemcsak hogy állandó szives jellegében megmaradt, hanem az épen a közel múlt események, királyunk személyes érintkezése folytán — tetemesen megismosodott s megerősödött. S ha Angliától való távoltságunk a mindennapi kérdésekben való folytonos találkozást kizárja is, e nagy hatalom kiváló erkölcsi hatására és politikai súlyára keleti bonyodalmainknál teljes bizonyossággal számíthatunk, mert érdekeink közösek.

E jó viszony fenntartásában kiváló része van londoni nagykövetségünknek, Károlyi Alajos grófnak. O az osztrák-magyar monarchiát nemcsak méltólag képviselte, hanem érdekeinkre hazafüggő gondtal ügyelt.

Károlyi Alajos gróf, mint a legelőkelőbb magyar mágán családok egyikének sarja, rendelkezett mindazon eszközökkel, melyek magas állás és a belé helyezett királyi bizalom alapjaként szolgáltak. Mint magyar főúr nemcsak a tör-

ténelmi fényt és dísz fejtegette ki, nemcsak sóségekkel imponált Londonban, bár a képviselői külső méltósága nem épen utolsó dolog, hanem a nemes gróf kiváló politikai tapintattal és személyes ügyességgel bír, a mely tulajdonság a nagykövethatás kényes állásában teljesen nélkülözhetetlen. E tulajdonságokra valóban nagy szükség van egy nagykövethatásnak, ki a külállamok képviselőivel érintkezik s sok eseményt befolyásol a rákon- vagy ellenszenv. A konfliktusokat mindig sikerült Károlyi Alajos grófnak sikerülni s innen van, hogy visszalépését nemcsak hazánkban, hol egy magyar főúrnak ily előkelő állásban való szereplését örömmel néztük, hanem Londonban is őszintén fájlalják.

Londoni nagykövetségünk magas feladatának teljes tudatában azon országunk, melybe kötelessége vitte, élénk és kitűnő megfigyelője volt és ennek eredményeképpen oly élénk és kitűnő jelentéseket küldött külügyminiszterünkhöz, ki a legjobban sajnálja ezen kiváló harcosának elvesztését.

De hát az eltávozó nagykövethatás oly hosszú sikerű múltja van, melylyel teljesen megkívánhatja a nyugalmat, a hazai levegőt és életet, miket éveken át csak vendégként élvezett. S így Károlyi Alajos gróf nemcsak királyunk kitüntető kegye mellett, hanem a nemzet igaz rokonszerve és tisztelete mellett vonuland az óhajtott nyugalomba.

S a franciaia közmondás nyomán: meghalt a király, éljen a király, a távozó követ utódjáról már most vannak kombinációk forgalomban. Mint lapunkban már jeleztük is, valószínű utódja Wolkenstein gróf szeptérvári követünk lesz, és londoni és pétervári táviratok is ily irányu sürgönyöket tartalmaznak.

Vizsont pedig, hogy a szeptérvári követ kényes állását ki foglalandja el, ha Wolkenstein gróf valóban Londonba megy — arról eddig mi hírtünk sincsen. A jelen idők oly embert kívánnak a polczra, ki az orosz birodalomnál monarchiánkat nemcsak méltólag, de ügyesen és erőlyesen képviselje, mert ma még nem lehet teljes bizonyossággal tudni, mit rejt a jövő méhében. De bizhatunk külügyminiszterünk ismert tapintatában, melyről az utóbbi idők folyamán annyiszor meggyőződhetett a közvélemény.

Tisza Kálmán miniszterelnök a következő levelet intézte Tóth Józsefhez, mint a Gönczy-ünnepély rendezőjéhez:

„Tisztelet Nagyságos ur! Elfoglaltságom által gátolva lévén abban, hogy sives meghívásunk folytán, követve saját óhajtaomat, a Gönczy Pál államtitkár ur tiszteletére rendezett ünnepélyen megjelenhessek, jelen soraim által fejezem ki a meghívásért köszönetemet s egyttal kérem Nagyságot, legyen szives az ünnepelt férfiú előtt kifejezést adni azon jó kívánataimnak, melyeket személyesen kifejezni óhajtottam volna.

Adja Isten, hogy a hazai néprövelés régi bajnoka még sokáig teljes testi és lelki erőben szolgálhassa a szent ügyet, melynek eddig is élt.

Tisztelettel vagyok
Budapestben, 1888. május 6-án
Nagyságotnak kész szolgálja
Tisza Kálmán.”

Készülő törvényjavaslatok. A „Jog” című szaklap a következőket jelenti: A bünyádi eljárás tervezete már elkészült s e napokban lesz benyújtva az igazságügyminiszternek. Még nincs eldöntve az a kérdés, vajjon annak a képviselőház elé terjesztését meg fogja-e előzni egy szakonquét tárgyalása vagy sem? Ugy látszik, hogy az eddigi enquete-tárgyalások rendezése nem szült oly fényes eredményeket, hogy valami különös előszeretettel viseltetnének ezen kísérlet megújítását. A tervezet ki lesz nyomtatva és a szakközönség bírálata alá bocsátva. — Az ügyvédi rendtartás tervezete azonnal a képviselőház elé kerül, mielőtt az ügyvédi kamarák még künn levő véleményei be lenne terjesztve. De vajjon mikor kerül arra a sor, azt még az igazsági bizottság sem volna képes megmondani.

Választók összeírása. A belügyminiszter 1888. évi április hó 21-ri hosszabb rendelettel intézte az ország összes központi választmányaihoz, a választók névjegyzékének összeállítására tárgyában. A miniszter utal rá, hogy a kiigazítási munkálatok egyes helyeken nem az 1874. évi XXXIII. az 1875. évi VI. és az 1876. évi XVIII. t. cz. rendelkezéseinek teljesen megfelelő módon eszközöltetnek s ezért a törvény főbb intézkedéseit röviden körvonalazza s figyelmezteti a központi választmányokat azoknak figyelemben tartására s szoros követezésre. Különösen megürgeti a miniszter a központi választmányi jegyzőkönyvek helyes vezetését s idejekorán való felterjesztését.

Az államjegyek forgalma. A függő államadosság ellenőrzésére kiküldött országos

bizottság Bécsben, 1888. évi május hó 4-ik napján tartott VIII-ik ülésében, az államjegyek forgalmi összegét 1888. évi április hó végével következőképen találta: A bizottság saját feljegyzései alapján a tulajdonképeni államjegyek összege: 1 forintokban 68,758,117 frt, 5 forintosokban 116,825,390 frt, 50 forintosokban 126,574,700 forint. Összesen 312,158,207 frt. A közös pénzügyminiszterium hivatalos közlése szerint a sőbányákra bekebelezett és forgalomban levő zálogjegyek összege, 99,840,247 frt 50 kr. Összesen 411,998,454 frt 50 kr.

A Gönczy-jubileum.

Budapest, május 6.

Az országos köztiszteltet imponás tanúságtétele, az érdemnek hozott meleg elismerése volt a mai ünnepély, melyet a Gönczy Pál közoktatási államtitkár tiszteletére a redoute nagytermében tartottak. Ha a nemes becsévallyal teljesített munka, a folytonos emelkedés s ez által szélesbül hatáskör betölthetők a férfiú egész lelkét; ha eszméjének fokozatos diadala megzerezhette neki a legtisztább örömet: az a közéletmérés és szeretet, mely a felszázados jubileum alkalmából oly fényesen nyilatkozott, aranyos dertvel vonhatja be az öregkört s meleg fényt vethet nemcsak a múltra, hanem pályának még hátra lévő részére is.

A vidéken tartott kisebb-nagyobb jubileáris ünnepélyek méltó betetőzése volt a mai ünnepély. A redoute nagytermének szőcsorai az utolsó helyig meglelték s a jövő nevelés-ügyének reményei: fiatal tanítónő jelöltek s iskolás leányok arcjai mosolyogtak alá a karzatokról is. A teremben számos előkelőség ült; férfi s nő egyaránt. Nehéz volna róla teljes névsort adni. Többek közt ott voltak: Berzevics Albert és Weckerle Sándor államtitkár, Ráth Károly főpolgármester, több egyetemi tanár, a tud. akadémiá néhány tagja, a közoktatásiügyi miniszterium tisztái kara csaknem teljes számmal, Tisza Alajos, Szász Károly ref. püspök, Havas Sándor nyug. Államtitkár, Földváry Mihály alispán, Irányi Dániel, Wahrmann Mór, Hegedűs Sándor, Láng Lajos, Várady Gábor, orsz. képviselők, Brassai Sámuel, P. Szathmáry Károly, Lutter Nándor, Bal-lagi Mór, Berecz Antal, Mailáth Béla, s fővárosi iskolák összes igazgatói és sok tanfőúr: továbbá küldöttek az ország minden részéből, tanfelügyelők és igazgatók vezetői s alatt, sat.

Az ünnepély tizenegy óráko kezdődött s mikor a rendező bizottság elnöke Tóth József pestmegyei tanfelügyelő lépett az emléktárgyaktól borított emelvényre s néhány megnyitói szóval ajánlotta, hogy a jubileáért küldjenek ki nyolcztagu küldöttséget. Megtörtént. S a küldöttség, melyet Békey Imre fővárosi tanfelügyelő vezetett, csakhamar vissza is érkezett az ünnepelttel. A mint Gönczy Pál magas, egyenes alakja megjelent a bejáratnál, fölháranat az éljenzés és zúgó áradatként csak sokára csillapult.

Ekkor Tóth József hosszabb beszéddel ndvözte az ünnepeltet. Rajzolta azon rideg állapotokat, melyek közoktatásügyünk terén néhány évtizeddel ezelőtt uralkodtak. Ily sivár körülmények közepett lépett Gönczy a harcmezőre, melyen sok fényes diadalt vívott ki. Fáradsága nem is maradt, úgy mond a szónok, sikertelen. Tanügyünk hajdani vadonából kalászmező lett, ebben nem csakély érdeme van Gönczy Pálnak, ki a hazai néprövelési ügynek nem napszámosa, hanem valóságos apostola. A szónok azon kívánással végző beszédét, hogy a mindenható engedelmesség sok évet az ünnepeltnek, hogy az eddighez hasonló sikerrel működhesek a haza s a tanügy javára s család-jának és barátainak örömére. Zajos éljenzés követte e beszédet, melyre aztán Gönczy Pál hosszabban válaszolt. Mindenekelőtt köszönetet mondott azon kitüntetésekért, melyekben ez alkalmából mindenfelől részesített. Reflektált az ünnepi szónok szavaira, melyek munkásságára és a tanügy érdekében kifejtett fáradozásaira vonatkoznak, örömet fejezte ki, hogy nem fáradt hiában s óhajta, hogy a jövőben se fájadjon bele a munkába. Mert a munka fölemeli, nemesíti a lelket, erre alapíthatja az egyes s az egész társadalom jövőjét. Igyekeznünk kell a munka által a nemzetet s tanügyünket vezetni s nagygyá tenni.

A beszéd után a közönség ezútnni nem akáro éljenzésbe tört ki, melynek csillapultával Tóth József egyenkint olvasta fel a tisztelegő küldöttségek neveit. Ezt megelőzőleg pedig két levelet, melyeknek egyikét Tisza Kálmán miniszterelnök, (lapunk más helyén adjuk) a másikat Tre fort Agoston közoktatási miniszter intézte hozzá. A miniszterelnök azt írta: „Legyen szives az ünnepelt férfiú előtt kifejezést adni azon jó kívánataimnak, melyeket személyesen kifejezni óhajtottam volna. Adja Isten, hogy a hazai néprövelés régi bajnoka még sokáig teljes

Az „ARADI KÖZLÖNY” tárczája.

(Május 8.)

Babonák és előítéletek.

— Az „Aradi Közlöny” eredeti tárczája —
Mivel nagyobb tudatlanságban élnek az emberek, minél több érthetetlen dologgal találkoznak, annál hajlandóbbak az előítéletek, annál több rejtelmy merül fel előttük. Innét van, hogy a babonáság, a hit egyes tárgyak büverejében csakhamar átalánossá lesz, s nemzedékről-nemzedékre száll az előítélet, míg végre kőzhitté lesz. Így lett az emberiség tulajdona a csillagok állásából való jóslás; mely már a chaldeaiaknál veszi eredetét. A chaldeusok oly ég alatt laktak, melynek szőcsége s derűtsége nagyon csábit csillagászati megfigyelésekre. A mint így vizsgálódtak, végre azt látták, hogy bizonyos összeköttetés van az égi és földi testek között, ennelfogva azt hitték, hogy az ember sorsa a csillagok állásához van kötve. Így tartotta fenn magát a tan, míg Ticho Brabé és Kepler a csillagászatot tudományos alapra nem fektették. E tudomány azonban csak a tudósoknak volt kiváltsága, a nagy tömeg az őt környező világyban kereste azt a talizmant, melyből jövő sorsát kiolvashatja. Így a görögök a borostyánt, melyet ők Daphnének neveztek, használták fel jóslataiknál. Ha egy borostyánfát megfűtött a villám, leveleit jósló eszközök használták. Ha türe tették s sajjal pattogva égett el, jó jel volt, ha csendesben, rosszat jelentett. Ha azt akarta valaki, hogy a mire vár beteljesedjék, babrlevelet tett vánkosa alá: a borostyánból sajjtolt olajt mérgezés ellen használták; ha azt akarták, hogy a beteg meggyógyuljon, borostyánfa ágakat tettek ajtója eléjbe.

A tojásból s rómaiak tudtak jóslolni, eredetét a következő eseményből magyarázzák ki. Mikor Livia Augustus harmadik neje nagyon kívánta, hogy fia gyermeke szülessen, vett egy tojást s azt keblében gondosan melegengette; azután egyik szőlőjájának adta, ki hasonlóképen keblében melegengette, míg végre a tojásból egy kakas cirke származott s Liviának is fia született. A magyarázat az, hogy Medea, Circe s az

egyiptomi varázslók is használták kuruzsló sakínál. Epagy a székíták, szőlők és germánok is sokszor használták a jövendő mondásnál. Még később azt is hitték, hogy ha az ember a szeptemberi holdtölteken 12-ik napján egy magyorrófa gallyat tör le, fel-fedezhetni ennek segítségével a tolvajt, a gyilkost s a hitlen nőt. 1692-ben egy különös eset történt Lyonban. Egy boros pinczében megölték egy kereskedőt s feleségét, hogy kirabolják. A rendőrség sem tudott semmire sem menni, végre is egy dauphinéi gazdag paraszthöz fordultak, a ki ismerte a magyorrófa ág titkát. A pinczébe vezette magát, hol a holttestek voltak, s a magyorrófa ág megdelejeződvén, megmozdult kezében. Ez elég volt neki s rögtön utra kelt. Csakhamar egy kis házra akadtak, hol éppen három palack volt az asztalon; az ág elkezdett nyugtalanul mozogni s így már a gyilkosok első nyomát felfedették. Azután tovább követte nyomom a gyilkosokat, miután az ő csodás ága megmondott mindent neki. Még azt is megtudta, hogy hol aludtak és hol ettek. Végre egy börtön ajtajához jut. Az őt eléje állít 12 gonosztevőt s a csodás ág egy kis püpos előtt kezd megmozdulni. Miután mindent tagad a kis püpos, a büvös ág birtokosa elvezeti mindazon helyekre, melyeket előbb a gonosztevőt utjának ismert fel s csakugyan mindenütt felismerik a kis püpost, ki ezután semmit sem tagadhat többé.

Hogy még is meggyőződjenek, csakugyan oly tudós e a magyorrófa-ág, elő hoztak három kigyót, melyek közül egyik mérges volt. De az ág ekkor sem csaldótt. Lehajlott a mérges kigyó fölé s megmentette hirnevét. A főkapitány is megakart próbálni a magyorrófa-ág csodaerjét, azért ellopota egyik barátjáné érszenyét s elhivta a csodaág birtokosát. De az ág meg sem mozdult, mire a bűvész kimondotta, hogy itt csak tréfa lappang.

A kávé használása jóslásra újabb keletű. Ha az őrlött kávé egy darabig magunkkal hordozzuk s azután megöntjük, de úgy hogy a víz ne forrjon és sőt teszünk bele, találkozhattunk oly képekkel, melyek hasonlóság meglepő.

III. Gusztáv svéd királynak a kávé alapján jóslta meg Harrison kisasszony, hogy ha gyilkosát akarja látni, menjen az éjszaki hidra. Oda is ment Gusztáv s ta-

lálkozott Ribbing gróffal s mindketten jó nevettek a jóslaton; hanem az álarcos gyilkosok egyiké mégis Ribbing volt.

A középkort méltán nevezhetjük a sötétség korának, mert az emberiség egy új gyermekkorát élte, az ókort nem érte meg többé. A mit az ó-kor tudós papjai logikai uton határozat meg, azt a középkor vakon, utánozta: a mi az ókorban jelképes volt, a középkor babonássága alakította át. Eppen azért szép Fülöp fia szövetkeztek egymás között mindazon ellen, a kik az őrdögöl összeköttetésben állnak. Csakugy a varázslásban való vakhit annyira ment, hogy egy boszorkányt megegették azért, mert találtak nála egy viasz szobrot, mely egy előkelő férfiú ábrázolt és arra volt szánva, hogy ezt jelképben megölje, a mi a ezeltört férfiúnak bizonyosan halálát okozta volna. VI. Károly megbolondulását is az idézte elő, hogy egy vadászat alkalmával egy elrongyoltot ember megragadta kantárszárát s szavakkal: „Alj meg nemes király, mert te el vagy árulva.” Nem csodálkozhattunk tehát, ha Londonban magát a Gloucesteri hercegnét elítélték azért, hogy VI. Henriket megbabonázta. Két állítólagos szövetségesét meg is égették; maga a hercegnő égi szerzenes volt, mert csakis életfogytiglani börtönre s egy bírság fizetésére büntették.

Sokszor ily ráfógás egyenesen a beostlotes emberek tönkre tevésére czéltott. Tudjuk, hogy Rómában is boszorkánysággal vádoltak egy libertinust, mint hogy az ő földé gazdagabb termést adott, mind szomszédjái. A libertinus megjelenéven, magával vitte leányát, egy erős paraszt leányt; azután erős kővér ökreit, jó karba tartott finom ekéjét s minden egyéb eszközt, melyek a földműveléshez szükségesek. Ezzel a bíró elé állván, így szólott: Rómaiak, ime ebben áll boszorkányságom; mire egyhanguan felmentették.

A középkori jövendő mondók között különösen kiváló Nostradamus, francziásan Michel Notre-Dame. Született 1503-ban épen dében. Zsidó származásu zsuili Izachar nevet adtak neki, azon Izachar után, ki a jövőbe látott. Avignonban és Montpellierben tanult, e utóbbi helyt különösen orvos tudományt, melyet később abba hagyott a csillagászat kedvéért. Ezután a jövő sorsa kiolvasásával foglalkozott s magában a francia udvarban is hirnevet szerzett jó

vendölésével. Még a savoyai hercegnő is megkérdezte vajjon fia lesz e vagy leánya. Erre Nostradamus megjósolta, hogy fia gyermeke lesz, ki Európa egyik legnagyobb vezére lesz. Csakugyan meg született a fia, a későbbi Nagy Károly Emanuel.

Ezenkívül tudott az arcbokból olvasni, mint egy Lavater. IV. Henrik nevelője, mikor a későbbi nagy király még alig volt tíz éves, megkérdezte tőle a rákán sorsát. Nostradamus vállalkozott a feladatra, ha az ifjú herceget egész meztelen láthatja. Ez megtörténvén, megmondta, hogy a fiatal hercegből egykor nagy király leszen. — 1566-ban halt meg Nostradamus, s még halála után is tisztelet tárgya maradt. 1793-ban a nagy forradalom alkalmával egy néhány katona kísérletet tett, vajjon csakugyan veszedelem éri-e azt, a ki profanálja sírját. Félvettek tehát egy-egy marok földet sírjáról s a legelőbb szortak. De alig érkeztek Aix városba, itt épen népfelkelés volt s a közbelépő katonákat a lampavastra akasztották.

Madame Maintenonnak is megmondotta egy Barbé nevű csillagjós, hogy egy király kegyelje lesz, de azért soha sem lesz elég pénze. Ugy is lett. Madame Maintenon, ki mint gyermek nevetett a jóslaton, később csakugyan meggyőződött annak igaz voltáról s meg akarta jutalmazni a jóslót, de ez már akkor nem volt többé életben.

Hasztalan küzdöttek az ily javaslatok ellen a józannab emberek, minthogy beteljesedések úgy is nagyon véletlen volt, a hívők elő tudtak állni az ókorból vett példakkal tanuk igazolására. Így az ókorban Nagy Sándor már alig volt 30 stadiumra (5 élt fél km.) Babilontól, mikor admirálja, Neorchos kérte őt, hogy be ne lépjen a városba, mert veszedelmére lehet. Egy darabig engedett Sándor a tilalomnak, de ő, ki csak is a parancsolást ismerte, nem tudott soká engedelmessékedni, s csakugyan Babilonban lenge halálát 32 éves korában.

Tudjuk Caesar sem hallgatott azon astrologusra, ki őt Martius idusára figyelmeztette s „adjuk mily vészthozó volt Martius idusa.

A zsarnok Tiberius egyik jóstól saját sorsa felől tudakozódott, ki azt felelte neki, hogy őt e perczben nagy veszély fenyegeti. Es a vérszomjas zsarnok meglegedett kizemelt áldozat ijedségével.

A jövendő-mondók hitelé még azzal is támogatást nyer, hogy e há bizonyos rendkívüli körülmények között bizonyos előérzetek beteljesednek. Így Buckingham herceg testvére épen akkor bezselte el rémes álmat társalkodónékat, mikor testvére halálhíret hozták. Plató beszéli Sokratesről, hogy midőn álamban Homéros e versorát hallotta: „Három nap alatt meglátod a termékeny vidéket.” Ijébe vette, hogy három nap múlva meghal, a mi be is teljesedett. Sullát álamban a parkák hívták s a következő nap megírta végrendeletét, este láz lepte meg, s még az nap meghalt.

Plinius beszéli, hogy egyik rabszolgája azt mondta, hogy két fehérbé öltözött ember jöt be az ablakon, s őt megberetválták, mikor felébredt csakugyan meg volt beretváltva s haja a padozaton feküdt szőszertva.

Caesar halála előtti éjjel egyszerre ijedten ébredt fel, mivel az ajtók és ablakok hirtelen csak feltáruktak; nevéhez siet s azt tapasztalta, hogy ez álamban zokog. Neje kérte is férjét, hogy ne menjen a senatusba, ő már habozott; de Brutus es Cassius erővel elvitték. Cicero említi, hogy két jó barát utazott Megarába, egyikük a vendéglőben, másikuk egy ismerőséhez szállt. Ez utóbbi álamban mintha barátja segélykiáltást halotta volna, mire fölébredt; mikor újra elaludt, megjelent előtte barátja s jelentette, hogy őt megölték s azt is, hogy testét hová rejtették el. Fölébredvén a vendéglőbe sietett, s csakugyan a megjelölt helyen találta barátja holttestét.

Az álom sokszor valóságos vízióba megy által, úgy, hogy az ember azt hiszi, teljesen ébren van. Brutus természetellen fogva igen éber volt, napkal soha, éjjel is csak igen keveset aludt; csak akkor meglaludni, mikor már teljességgel nem akadt tennivalója, s nem volt kivel beszélnie. A philippi csata előtt keveselt, mikor agyában fektüdt s az egész tábor álomba merült, szősbájban csak egy gyenge mécs lángja világított, egyszer sóhajtást vélt hallani sátorja bejárásánál Oda veti szemét s egy különös szőnyegét alakot lát maga előtt, ki felé közeleg, s néman egész ágyaig halad. Ekkor Brutus következőkérdést intézi hozzá: Mit keresel a sátramban, ki vagy te?

Az „Ország-Világ” 19-ik száma a jubiléum (1888) és a Pál igen sikerült arcképet hozza a czimulpon. Gőnczyról két cikk is van. Az egyik általános jellemrajz G. Reich Emil gróf-tól, a másikat pedig a költő, a másik Gőnczyt, mint tisztviselőt mutatja be a sz. V. Á. I. Béla irta. Van egy szép óda is a jubiléumhoz: a M. Mózes-től. A lap egyéb közleményei: G. o. s. d. u. Elak „Tigris” cz. elbeszélése, B. Á. r. o. n. István-tól egy nagyobb elbeszélés, G. r. o. l. e. r. Balduintól regény. G. y. a. r. m. a. t. h. y. Zsigáné-tól az erdélyi irod. társaságnak tartott felolvasása, mely irodalmi viszonyainkat szatirizálja, továbbá egy czikk a bécsi jubiléumról (látrol, melyről e számban kilencz kép van bemutatva sikerült reprodukciókban. Vannak arcképek is K. a. z. i. a. n. y. Odontól. A rovatokban a „Nők világa” a május i dívatot ismerteti. — Előfizetési feltételek: január—decemberre 10 frt, január—júniusra 5 frt, július—szeptemberre 2 frt 50 kr., október—decemberre 5 frt. — „Egyetértés”-sel együtt: Egész évre 28 frt, fél évre 14 frt, negyedévre 7 frt, egy hóra 2 frt 50 kr. Az előfizetési pénzek a Pallas irodalmi és nyomdai részvénytársasághoz küldendők, Kecskeméti utca 6. szám.

Szerkesztői üzenet.

— Egy görögkeleti hívet. „Aktualitása annyira van, a mennit a cím rejte magában. Ez pedig elég kevés. A tárgya meséje teljesen sommitmondó. Nem közölhetjük.

Közgazdaság.

Vegyés közlemények.

A magyar államvasutak 18-ik házi bevételeinek kimutatása 1888. apr. 29. máj. 5. utasok száma 123,419, árúk 117,422 tonna, bevétel 590,724 frt, 1887. hasonló szakában 574,574, ez idén több 16,150 frttal; 1888. jan. 1. május 5-ig utasok száma 1,982,195, árúk 2,173,930 tonna, bevétel 10,588,916 frt, 1887. hasonló szakában 10,462,551 frt, ez idén több 126,369 frttal.

Szesz-üzlet.

(B.) Készaru nagyban 25.50, kicsinyben 26.—, hordó nélkül per 100 liter.

Budapesti gabontörzs.

Felmondattott 29,000 Mg. kukorica. A kínálat mérséklét, a vételkedv valamivel szilárdabb volt. 8,000 Mg. jött forgalomba és valamivel olcsóbb áron adatott el. Zab észre 5.40—5.41, buza észre 7.50—7.51, káposzta-repoza 10.40—50, kukorica május júniusra 6.40 6.41, kukorica júli.—augusztusra 6.40—6.41.

Hivatalos ártályom.

Table listing various items and their prices, including Budapesti áru- és értéktőzsdén 1888. évi május hó 7-én. Items include Magyar aranyjárdék, Magyar papírpárdék, Magyar vasúti kölcsön, Magyar keleti vasúti Államkötény, Magyar keleti vasúti Államkötény 2. kib., Magyar földterhelési kötvény, Magyar földterhelési kötvény zár., Erdélyi földterhelési kötvény, Magyar szőlőművelési kötvény, Magyar üzeményi sorajgy-kölcsön, Tiszaháti vasúti sorajgy, Osztrák járdék papírban, Osztrák járdék ezüstben, Osztrák járdék aranyban, Osztrák-magyar bankrészeség, Magyar hitelbankrészeség, Osztrák hitelbankrészeség, Cs. és kir. arany, 20 frankos arany (Napoleon-d'or), Német Birodalmi márká, London, 20 markos arany.

IDEGENEK NEVSORA.

Fehérkereszt-szálló Márk Albertné, birtokos, Sarkad. Dr. Hajnal Albertné, Kigyós, Királyi Tisztviselő, orvos, Kigyós. Thék Endre, bator gyáros. Bpest. Grünvald J., Hecht S., kereskedők, Bpest. Hojér Antal, Lövi Lipót, Reh Sámuel, Mosa Lajos kereskedők, Béca. Brück S. és neje Temesvári. Tücherer-szálló. Lonovits Ignác, birtokos Dombegyház. Olló György, százados. Mezőhegyes. Veigl I. utazó. Bpest. Nádor-szálló. Dániel A., birtokos és családja Tautz Bleier Manó, birtokos. Battonya. Korbuly József, szerkesztő, Kolozsvár. Steiner Samu, kereskedő, Borsosbánya. Aranykocs-szálló. Popovics N., birtokos, Buttyán. Gy. Lux Nándor és családja. Temesvár. Magyar N., kereskedő, Világos. d. u. 5.48. énté 8.17. Híromkirály-szálló. Neugebauer Károly cipész Brüssel. Hiroman N., kereskedő, Ménos. Ringeis József, kereskedő, Pécska.

Közlekedés.

Table with columns for destination (ind. Aradról érk. Aradra) and departure times for various railway lines: Csabai vegyesvonat, Budapesti vegyesvonat, Erdélyi vegyesvonat, Erdélyi vegyesvonat Rad., Temesvári vegyesvonat, Borsosbányai vonat, Szegedi személyvonat.

Felelős szerkesztő: HINDY ÁRPÁD.

Az ő életökben is nagy fordulatot okozhat egy pár szép nő szem. A regényes történetről a gróf egy arcképe után a következőket beszélte: Károlyi Alajos gróf diplomáciai pályája kezdetén meszömerkedett Kissingenben Sauguszko lengyel hercegnővel. A hercegnő feltűnő szépség volt s a gróf halálánál bele-szeretett. Nemokára megkérte a kezét, de a hercegnő, a kit lángoló hazaszeretete mind-denk felett lelkesített, a következő fel-létet adta: „Nem lehetek oly férfi neje, kiknek oldalán valaha kényeszerülve lennék arra, hogy egy orozt követ hazánknak köszönetét át-lépjem. A grófot nagyon leverte ezen válasz, de a szive csakhamar győzedelmeskedett becsa-nyán. Belsőbb utazott, hogy elbocsátását kieszközölje. — Mikor végre bosszas után-járással ezélt ért, haladéktalanul víz-szauntázott a hercegnőhöz, a ki azonban akkorra — férjhez ment. Egy hozzá méltó lengyel hazafit választott férjért, a ki nem kevésbé győltölte az „örökös ellenséget” mint ő. Egyébiránt a hercegnő gyűlölete az oroszok iránt meg-lehetősen időnkelt volt. Apját 1830-ban egy felkelésben való részvétele miatt Szibériába számították. Sauguszko herceg valaha ke-gyence volt Miklós czárnak a jó embere; mindent elkövetett, hogy legalább azt ki-eszközölje számára, hogy ne kelljen az utat gyalog megtennie. A czár azonban hajtha-tatlan volt. „Az áruló csak menjen gyalog!” — mondá a költőcségnék, mely a herce-gért könyörgött nála. Hogy ezt a szigorú parancsot nem enyhíthették-e valahogy, azt nem tudni, de az bizonyos, hogy a herceg megsántulva került vissza Szibériából. Ez eléggé megmagyarázza a hercegnő gyűlöle-t az oroszok ellen. Sok évvel a hercegnő férjhez menetele után lépett be ismét Károlyi Alajos gr. a diplomáciai területbe, mi-ker kigyógyult régi szerelméből s megtalálta a boldogságot egy Erdőd y grófnővel kötött házasságban.

Kivégzés volt esztörtökön Trieszben. Miffel Viktor bűnhődött életével azért, hogy meggyilkolta hivatalnok társát, s a triest-i földhitelintézet pénztárhozát: Mosettiget. Az esztet akkoriban regényesen magyarázták, mert a gyilkosság egy csinos varrőleány lakásán történt; de később kiderült, hogy Mafflyt s a szép lányt a közönséges rablás szándék vezette. Maffelt megtörte a halálos ítélet; meggyónt s bocsánatkérő levelet is íratott egy a Mosettig családjához mint a lakossághoz. A vesztőhelyen ingatag léptek-kel jelent meg, gyóntatójára támaszkodva. Utolsó perczéig reménykedve várta a királyi kegyelmet, a melyet táviratilag kértek szá-mára. — Egy eredeti válogény. Pikáns törté-netet foglalkoztatja jelenleg egy nagy dél-német város társasorok. Vagy egy éve, hogy egy ismert művész, sikeres vendégzereplés után, azon nagy város szin-házához szerződött. Valahányszor X. kis-asszony játszott. Y. ur a színházban volt és bántamta a művész drámai játékát, pompás előzöket, kifejező mozdulatait és plasztikus karjait. Y. ur mintegy harmincz éves férfi, nagy üzlet és harmincz éves nő tulajdonosa, véletlenül ugyanazon ház emeletén lakolt, melynek földszintjén a színielőzőn töltte fel sátorját. Keresett és talált alkalmat, hogy megismerkedjék a hölgygel, ki oly nagy benyomást tett rá. X. kisasszony szintén azon felfedezést tette egy szép napon, hogy a más-dik emeleti ur szereti. Ily heves termé-szetek nem sokáig várnak a nyilatkozással és a szerelmek a hetedik menyorzóban legeg-nek, vagyis a földszinten, mert a találkozás a művész lakásán történt. Egy ideig ez csak járta így, de Y. né asszony gyönyör-rel kezdett élni s midőn gyöngyökéde-sé miatt egy svájci fürdőbe kellett volna utaznia, igen sajnáltságosan találta, hogy férje oly előzőkenyen iparkodik elutazását siettetni. Ehez még az is hozzájárult, hogy névtelen levelet kapott, mely igen érdekes részleteket tartalmazott. Az szuntul alkalm-azott felügyeleti rendszer azt eredményezte, hogy Y. ur egy szép este, igen meglepetten látta magát a művész lakásán, feleségével szemben, midőn emez meglehetősen nyers-módon hatolt a szerelmes pariz. Igen érde-kes lehetett, midőn X. kisasszony Y. urat Y. né asszonynak, mint „völgényét” mu-tatta be. A sártét hitves felelete nem lehetett nagyon győtted, mert a „menyasszony” felszólította „völgényét”, hogy — kedvence szerzője szavalt változtatva — „lődd le a nyomorultat!” — Y. ur néhány nap óta „elutazott”, Y. né asszony pedig papá-ához menekült és megindította a válóper-t.

Rövid hírek. Ernroth orosz tábornok s Bulgária volt hadügyminiszter és Jonin ismert orosz diplomata, hír szerint, a czár megbízásából Bulgáriába utaznak, hogy ott a nép hangulatát megismerked-jenek — B o u l a n g e r állítólag szer-ződött egy könyvkiadóval, ki 200,000 frankot fizet az élelmes férfianak egy német fruszia hábururól írandó miatt. — A v o l a p t k nyelvet az orosz nihilisták föl kezdtek használni nyomtatványaik terjesztésére, de a kormány meghagyta több szövegnak a „világnyelv” megnevezését s a volapüknyelvet és folyóiratok ellenőrzését. — P á r i s b a n az utóztól valaki négyezer rólót a Rochefort lakása ablakaira, s fenyegette hogy legböré-piti a házat, a menyőnyő elmenekült. — A s t r i k e - o z g a l o m Belgiumban újra kezdődik s legutóbb Quaregnonban ötszáz munkás hagyta abba a munkát. — S a u M a r z a n o t á b o r n o k, az afrikai olasz expedíció parancsnoka, már utrakelt hazafelé. — A D r i n a m o l l e t t a szerb hatóság egy 30 fős, leginkább bolgar menekültekből álló bandát fogott el, mely Boszniába készült betörni. — O’ B r i e n ir parlament képviselőt lázító beszéd miatt negyedévi fogságra ítélték.

Halálhírek. Budapesti Péter kurtiosi jegyző, mint résztvevő értesültek, vasárnap este 55 éves korában elhunyt. A boldogult 1861. év óta viselte hivatalát, melynek vezetéseben ritka buzgalmat és szakavatottsá-got tanusított. Erdeműl sorolható föl, hogy román származása d-czára, a magyar állam-nak buzgó, lelkes híve volt. — Rendben vannak a hivatalok. Arad sz. kir. város összes hivatalait tegnap vizs-gálta meg a számonkérő szék, s tán mon-dani is felesleges, hogy mindent a legna-gyobb rendben talált. — Rómos esetet jelentenek Bat-tonyáról. A battonyai ugynevezett „posta-ker”-et a hozzá tartozó szántóföldekkel együtt özvegy B a r a n y a i n é, volt postamesterne bírja, ki arról neveztes, hogy valamikor Csánádmege legeszebb asszonya volt és hogy más emberrel, mint eselédjei-vel, évek óta nem érintkezett. Örmét álla-taiban lelte. Minden reggel sós kenyeret vitt két kedvenc tehénnek s ezek, kezeit nyaldosva vették el a csemegét. Hasonlóké-p eselkedett május elején is. A tehének azonban, még nem tudni miért, felbőszültek s bőgve rohantak meg Baranyainét, a földre teperték s taposni kezdték. A lármará- elűftött eselédék csak nagy nehezen bírták urnőnjüket a megvadult állatok lába alól ki-szabadítani. Egész háza fel volt szakítva, ugy, hogy kifordultak belső részei. Daczára a gyors orvosi segínynek, kevés remény a szegény nő életben maradásához.

Májális. Az aradi hadastábornok május hó 27-én az egyleti tagok és hozzá tartozók mulattatására a császi erdőben majális rendeznek. Belépti díj nem lévén, remél-hető, hogy ha az idő kedvezni fog, nagyon sokan vendégek az élvezetes mulatságon részt. — Az aradi daleylet kirándulása. A r a d i d a l e g y l e t a v i n g a i „A r s a s k o r” meghívása folytán május 21-én, azaz „pünkösdt” hétfőjén kirándulást rendez, melyre a nagyérdemű közönség ezennel tisz-telettel meghívatik. 1. Indulás reggeli 6 óra-ko a vonattal. 2. Megérkezés és fogadtatás Vínag 7 órakor. 3. A vendégek elszállásolása. 4. 8 órakor gyülekezés és általános ismerke-dés a kis sétányban. 5. 9 órakor Isteni szí-zetet a daleylet közreműködésével. 6. 10 órakor különféle tisztelgések. 7. 1 órakor társasbéd a társas körhelyiségében. 8. 3 óra-kor délután gyülekezés a népkertben, hol sétahangverseny leend. 9. 7 és fél órakor fényes táncszertély dallal egybekötve ren-deztetik az a r v i z k a r o s u l t a k javára a nagyvendéglő dísztermében 10. 22-én reggeli 6 órakor bucsuzás és indulás Vínagról. Tisztelettel felhívjuk a résztvenni szándékoztak, hogy magukat május 14-és Bettelehem testvér urak könyvkereskedés-ben előjegyezteszék sziveskedjenek, nehogy a késlekedés által zavarok keletkezzenek. A rendező bizottság.

Francia és németnyelv lezárkádására egy pár órával rendelkezik még egy kitűnő nyelvmesternek, ki e téren ki-való szakismerettel bír. E pár órát azon-ban leginkább haladók számára szeretné beosztani s főleg olyan urilölgyek részére, kik a közlekedő párisi világkiállít-tás alkalmából a francia nyelvet tökéle-tesen elsajátítani óhajtják beszédben is. Kezdek ajánlkozásra a legodosabb fel-lyegelmet igéri. — Minden tekintetben fel-világosítást ad lapunk szerkesztősége.

NAGYVILÁG.

Egy magyar diplomata első szerelme. Károlyi Alajos gróf londoni nagykövetség-tudvalevőleg visszalépni szándékozik a diplo-máciai szereplés teréről s nemokára a ma-gánélet oszendjében fogja kipihenni mozgalm-as multja fáradalmait. A gróf multjának egy rendkívül érdekes mozzanattal elevenít most fel egy bécsi lap, mely mozzanat egy izben már csaknem azt okozta, hogy az akkor még fiatal diplomat-örökre lemondott pályájáról. A gróf esete egyszerűsége az is bizonyítja, hogy a begombolt diplomaták sincsenek vér-teve a kis Amor gonosz nyilai ellen, s hogy

tiszteletdíját visszajárndékozta az egyesület elöljáróira alapítványul. A választmány külön-átírásban fogja megköszönni. Az Abrai-féle érem és pénzgyűjtemény megszerzésére a vá-lasztmány gyűjtést indít meg. Ez értékes gyűjtemény 737 rész, 654 ezüst, 5 arany pénz és éremből s 28 régi bankjegyből áll. Végül a jegyzőkönyv hiteltelenségével R o z s n y a y M á t y á s és H i n d y Á r p á d bizattak meg s ezzel a ülést végezték.

Eljegyzés. Brück Alajos földbir-tokos tegnap tartotta eljegyzését az aradi leányok egy szépségével, a bájos és ked-ves M ü n z H e l e n kisasszonnyal. Münz Ferencz derék aradi polgár leányával. — Sok boldogságot!

Hymen. C s a n a d p a l o t á r ó l írja tudósítónk, hogy Buja Lajos cs-palotai tanító eljegyzte Szvi drány István ottani kereskedő leányát Irénkét. — Ugyanakkor Cs. Palotán Buja György de-rék veterán közegyi igazgató-tanító leányát I l o n k á t K o v á c s J o z e f ottani takarékpénztári könyvelő jegyezte el. — Boldogsá-got a két szép frigyhez!

Népnépevény. Az aradi siketnéma iskola javára e hó 27-én rendezendő népné-pnély tárgyában a nagybizottság július 11-én, esztörtökön délelőtt 11 órakor a vá-rosháza kis termében tarja előléteket. Mint értesülünk a népnépevény után este hangverseny a fényes ténemulatság lesz.

A Szelle-Reuz sajtóper tárgyalása július 14-én lesz az aradi sajtóbiróság előtt. E napra ugyan a Doda Traján sajtóper-e volt kitűzve, de a törvényeszk elnöke te-gnap a Szelle-Reuz per tüzte ki e napra, az alperes sürgetésére, a mi mindenesetre jellemző.

Halálhírek. Budapesti Péter kurtiosi jegyző, mint résztvevő értesültek, vasárnap este 55 éves korában elhunyt. A boldogult 1861. év óta viselte hivatalát, melynek vezetéseben ritka buzgalmat és szakavatottsá-got tanusított. Erdeműl sorolható föl, hogy román származása d-czára, a magyar állam-nak buzgó, lelkes híve volt. — Rendben vannak a hivatalok. Arad sz. kir. város összes hivatalait tegnap vizs-gálta meg a számonkérő szék, s tán mon-dani is felesleges, hogy mindent a legna-gyobb rendben talált. — Rómos esetet jelentenek Bat-tonyáról. A battonyai ugynevezett „posta-ker”-et a hozzá tartozó szántóföldekkel együtt özvegy B a r a n y a i n é, volt postamesterne bírja, ki arról neveztes, hogy valamikor Csánádmege legeszebb asszonya volt és hogy más emberrel, mint eselédjei-vel, évek óta nem érintkezett. Örmét álla-taiban lelte. Minden reggel sós kenyeret vitt két kedvenc tehénnek s ezek, kezeit nyaldosva vették el a csemegét. Hasonlóké-p eselkedett május elején is. A tehének azonban, még nem tudni miért, felbőszültek s bőgve rohantak meg Baranyainét, a földre teperték s taposni kezdték. A lármará- elűftött eselédék csak nagy nehezen bírták urnőnjüket a megvadult állatok lába alól ki-szabadítani. Egész háza fel volt szakítva, ugy, hogy kifordultak belső részei. Daczára a gyors orvosi segínynek, kevés remény a szegény nő életben maradásához.

Májális. Az aradi hadastábornok május hó 27-én az egyleti tagok és hozzá tartozók mulattatására a császi erdőben majális rendeznek. Belépti díj nem lévén, remél-hető, hogy ha az idő kedvezni fog, nagyon sokan vendégek az élvezetes mulatságon részt. — Az aradi daleylet kirándulása. A r a d i d a l e g y l e t a v i n g a i „A r s a s k o r” meghívása folytán május 21-én, azaz „pünkösdt” hétfőjén kirándulást rendez, melyre a nagyérdemű közönség ezennel tisz-telettel meghívatik. 1. Indulás reggeli 6 óra-ko a vonattal. 2. Megérkezés és fogadtatás Vínag 7 órakor. 3. A vendégek elszállásolása. 4. 8 órakor gyülekezés és általános ismerke-dés a kis sétányban. 5. 9 órakor Isteni szí-zetet a daleylet közreműködésével. 6. 10 órakor különféle tisztelgések. 7. 1 órakor társasbéd a társas körhelyiségében. 8. 3 óra-kor délután gyülekezés a népkertben, hol sétahangverseny leend. 9. 7 és fél órakor fényes táncszertély dallal egybekötve ren-deztetik az a r v i z k a r o s u l t a k javára a nagyvendéglő dísztermében 10. 22-én reggeli 6 órakor bucsuzás és indulás Vínagról. Tisztelettel felhívjuk a résztvenni szándékoztak, hogy magukat május 14-és Bettelehem testvér urak könyvkereskedés-ben előjegyezteszék sziveskedjenek, nehogy a késlekedés által zavarok keletkezzenek. A rendező bizottság.

Francia és németnyelv lezárkádására egy pár órával rendelkezik még egy kitűnő nyelvmesternek, ki e téren ki-való szakismerettel bír. E pár órát azon-ban leginkább haladók számára szeretné beosztani s főleg olyan urilölgyek részére, kik a közlekedő párisi világkiállít-tás alkalmából a francia nyelvet tökéle-tesen elsajátítani óhajtják beszédben is. Kezdek ajánlkozásra a legodosabb fel-lyegelmet igéri. — Minden tekintetben fel-világosítást ad lapunk szerkesztősége.

Egy magyar diplomata első szerelme. Károlyi Alajos gróf londoni nagykövetség-tudvalevőleg visszalépni szándékozik a diplo-máciai szereplés teréről s nemokára a ma-gánélet oszendjében fogja kipihenni mozgalm-as multja fáradalmait. A gróf multjának egy rendkívül érdekes mozzanattal elevenít most fel egy bécsi lap, mely mozzanat egy izben már csaknem azt okozta, hogy az akkor még fiatal diplomat-örökre lemondott pályájáról. A gróf esete egyszerűsége az is bizonyítja, hogy a begombolt diplomaták sincsenek vér-teve a kis Amor gonosz nyilai ellen, s hogy

arulás rut vette által, mely megsemmisíté nemes és hazafias intenciókat. Midőn az általános amnesia Biró Imre börtönének ajtaját is megnyitotta és 1861-ben szelidebb és barátságosabb szellő kezdett lengedezni a magyarokra, Biró Imre ismét oda állott a küzdők, a munkások sorába s eredménytelen ki-tartással küzdött hazájának ergyedzasági ér-dekéért s küzdött az alkotmányért. Hosszu éveket át volt Aradmege népszerű és szer-etett alispánja; de e mellett szorgalmas tagja és alapítója az aradi gazdasági egyesü-letnek s lankadatlanul eljár annak ülé-seire s így egyike volt azoknak, kik ugy-nyszólván fenntartották a lelket kezdet-ben ezen egyesületben. Később egészen a gazdálkodásnak szentelte idejét, de e mel-lelt mint megyei bizottsági tag, szorgalmas látogatója volt a megyegyűléseknek s egyetlen egy ügy sem volt, mely figyelmét elkerülte volna s hazafias felszólalást, mert jó szónok is volt, nem egyszer gyönyör-ködtek a megye közönségét. Szóval: oly ember és hazafi volt, minőnek lenni kell; szerette hazáját, szerette embertársait, szerette főleg családját s mint ilyen, nem kimélt fáradságot a reá járult kötelesség-ek teljesítésében. Az utóbbi években egészen elvonult a közélet zajától és zsig-mondházi birtokán a gazdálkodással töltötte idejét. Zsigmondházi birtoka a gazdálkodás példányakép áll s különösen kitűnő tehe-nészetre ügyelremelt. — A temetés tegnap délután ment végbe az elhunyt ki-való érdemeihez méltó nagy részvét mel-lelt. A hatóságok főbb tisztviselői, s az értelmiség majdnem teljes számmal volt jelen Ott voltak Fábán (Fispán), Ormós alispán, Salacz Gyula polgármester, Vég-h Aurél jószágigazgató, Otrubay törvény-széki elnök, Löcs adófelügyelő, Pekár m. államvasuti üzletvezető, Vannay Arvaszéki elnök, báró Bánhidly főszolgabíró, Párecz György kir. ügyész, Párecz István, Pate-ryffy Antal, Robitsek Agost, Mata-vovszky Nándor, Szathmáry megyei fő-jegyző, Institoris Kálmán városi főjegyző, Vajassy József, Váshárhelyi Béla és László, b. Vaszmer Adolf orsz képviselő, Hauser és Janky ezredesek, Agoston alezredes, Meszlényi Lajos, Burdács István, Dániel László és Kálmán, Takátsy Sándor, b. Manndorf Géza, Kosztolányi Imre, Heinrich Sándor, Hendrey Pál, Jakabffy Vilmos és Géza, Dániel Gergely, Temesváry Jakab, Purgly János, Fábán Lajos, Kovács János, Dálnoky N. L., Farkas G., Paris L., Vö-rös Vidor és még igen sokan. A számos dí-szes koszorút külön kocsi vitte, közöttük az aradi gazdasági egyesület, melynek kebel-ben annyi buzgalmat és munkásságot fejt-tett ki az elhunyt. A tiszteletgáz egy ko-szorúval szintén testületileg jelent meg. A beszéltelési szertartást Janosy Demjén dr. minorita rendfőnök végezte nagy segéd-lettel, s ezután a hat lovas gyászkocsira emelték a koporsóra. Nagy közönség ki-sérte a menetet egész a temetőig.

Az árwház javára 20 forintot ad-mányozott G l a t z Antal, ezzel váltván meg a boldogult Biró Imre ravatalára szánt koszorút. — Arad város májusi közgyűlése. Folytatlagos sorozata Arad sz. kir. város törvényhatósági bizottsága részéről 1888. évi május hó 9-én d. u. 4 órakor tartandó rendez havi közgyűlésében felvendő tárgyak-nak: 24. A polgármester előterjesztése a buzsáki határkérdés tárgyalására kiküldött bizottság kiegészítése iránt. 25. A tanács je-lentése a legelő soron a téglagyárhoz vezet-ő uton lévő rozsanat hidnak újjal való fele-sztelése tárgyában. 26. U. az a Gáj külvárosi gyógyszerártnak Schauer Lajosról Khudy Józsefre való átruházása tárgyában. 27. U. a. Az aradi és csánádi egyesült vasutak igaz-gatóóságának kérvénye, melyben kéri, hogy a Marosparton egy kutat építtethessenek. 28. A német vallás és közoktatásügyi mi-niszterium intézvénye a lyceum épület gya-logkövetésének helyreállítására tárgyában. 29. A gazdasági szék jelentése a szel-üzletéről a városáig terjedő védőtöltési fűtermesnek bérbeadása iránt tartott árverés eredményé-ről. Arad, 1888. május 7. Kiadta Institoris Kálmán, főjegyző

A Kölcsey-Egy sület tegnap este vá-lasztmányi ülést tartott Antolík Károly elnökelete alatt Rozsnyay Mátyas, D. o. m. ö t ö r László, L a u k ó Albert, Hindy Árpád és D e o s y Géza részvételével. Laukó könyvtárnok igen öröndetes jelentést tett a könyvtár tetemes gyarapodásáról. A legutóbbi közgyűlés óta a szaporodás 206 kötet és 295 füzet. Ehhez járnlunk Vörös Vidor, Bogdánffy Gergely és mások újabb adományai. Az aka-démiai könyvkiadványok egy részének új. Klein Főlv könyvkereskedése által leszállított áron feljárnólott megvásárlására megszavaz-tott 88 frt. — A pénztárnok jelentése ze-rint a bevételek május 5-dikéig 1387 frt 76 kr tettek, a kiadások pedig 187 frt 70 kr, s így a pénztár állása 1203 frt 6 kr. — A titkár teit ezután jelentést az elintéztett ügy-darokról, s az újabb adományokról. V ö r - d a s Vidor ajándékozott újabban 72 drb köny-vet, Gelléri János igazgató értékes térké-pekét, Haslinger Ferencz 5 könyvet, Si-mon Akos a „Fővárosi Lapok” 3. évfolyamát, D u g a n i c s : Bóna egy régi szinlapot, E c k h a r d Ede ugyanazt és két reform-ozói emlékérmét, az arad-csánádi va-sutak igazgatósága több régi edényt és más régiségeket, H e g e d ú s László két da-rab obsidiánt, H é g e r Ernő 25 ezüst, 1 chinai bronz és 33 réz pénz. Mindannyian köszönetet és elismerést kapnak. A titkár 50 kron megvásárolt 47 réz, 2 ezüst és 2 bronz pénzt. — A választmány elhatározta, hogy a városi hatósághoz kérelmet intéz Asztalos S. saját testületi arcképeinek és lovasgostorának átengedése iránt. — A titkár indítványára a megyei és városi közigazgatási bizottságok-hoz kérelem intézték, hogy a muzeum szervezésére kiküldendő bizottságba a maguk részéről is tagokat válasszanak. Az arad-osanádi vasutak igazgatóságát megkeresi az egyesület, hogy a szatnai arany-leletet a belértek megterítése fejében engedje át a muzeumnak. A könyvtárnok indokolt előter-jesztésére elhatározották egy új könyvze-k-rény beszerzése. — S z u n t e r Nándor volt egyesületi pénztárnok még kijáró 50 frt

Arad sz. kir. város tisztifőügye, Reichel Károly, Arad sz. kir. város alügye, Csiky Károly, Arad sz. kir. város arvaszéki elnök, Urbányi János városi főkapitány, Tiszti Lajos, leöltárnok, Bund Henrik városi főszámvévő, Sarlotti Domonkos Arad sz. k. v. tanácsosa, Kugler István kir. járásbíró, Boros Béni, Ji-raszek Lejos, Vas Gusztáv, Kállay Nándor, Kunoz Antal, Hegedűs László, Szathmáry Mihály, Bodányi Odón, Achim Gusztáv, Püch-ler Gyula, Blazsejovszky József, Belernay János, Gellényi Ernő, Dani János, Rényi Miklós, Iztray Géza, Tallos Géza, Jamsó János, Schubert Ede, Jolankai Gyula, Mayer Agost, Schöffel János, Mészáros Lázár, Mayer Agoston, Schweifer Győző, Seberényi János, Noszák Gyula, Maly Zoltán, Szittery Antal, Bittó Károly, Czárán Gyula, Szőke Ferencz, Simon Gábor, Heinrich Sándor, Hoffbauer Sándor, Dr. Verzár Gyula, Wadovszky Gusztáv, Illman Ottó, Szontagh Gyula, Szontagh Géza, Haslinger Ferencz, Antolík Károly, Kövesdi Ignác, Medgyesi Ödör, Boros Vida, Kunoz Elek, Dr. Simonkai Lajos, Dömötör László, Hantó János, Szekely Salamon, Lauko Albert, Domány József, Goldis János, Nagy Sándor, Telmanics Ernő, Hegyessy Károly, Szkonzevics Kornél, Hahn Adolf, Szalay Károly, ifj. Andreyi Károly, b. Bánhidly Antal, Antalfy Endre, Institoris István, dr. Hidegh Kálmán, Sallay Béla, Bohus Zsigmond, Varjassy József, dr. Weidenfeld Ist-ván, Joaneszku Lázár, dr. Schöpfkeaz Ede, Hendrey Pál, dr. Issekutz Károly. (Az alá-írások még folynak.)

Délelőtt a XIV-ik huszárezred tisztikara is testületileg jelent meg Agoston alezredes lakásán, kifejezván változatlan tiszteletük és rokonszenvüket előtte.

Arad város és megye tisztikara szintén egy nyilatkozatot nyújtott át Agoston alezredesnek s ebben a testvér tisztviselői kar-mély sajnálkozásának ad kifejezést a kér-déses lap nyiltétti közleményének megje-lenése miatt.

Egy szóval Arad város intelligenciája és tekintélyes polgársága régi idők óta nem cselekedett ily összhangzón és egy akarrattal mint ebben az esetben, midőn a város falai közt végbement e közönséges támadás minden odiumát elhárítani igye-kezett magáról.

Meg vagyunk róla győződve, hogy ez esetnek igen jelentőségteljes kihatása lesz ugy Aradon, mint a messzebb vidéken is. És ezért ismétellen gratulálunk az aradi közönségnek!

És most megemlítjük még, hogy a Jelfy-Magdu ügyben működött becsületbiróság tagjai tegnap dél-után, a következő nyilatkozatot intézték Agoston alezredes urhoz:

Nagyságos Agoston Elek alezredes urnak Aradon.

Alólítottak, mint a Jelfy-Magdu-féle ügyben itélkezett becsületbiróság volt tagjai, mely sajnálatunk és a Nagyságodat legindok-latlanabbul érintett támadás feletti rend-kívüli megbotrándokunk kijelentése mellett, ezennel becsületesszámunk leköteleződés kijelentjük, hogy Nagyságodnak a becsületbiróság előtt kézzel és a legvárnyalagosabban tett kö-jelentéseire nézve indíktörzéstől el nem kö-vetünk s kijelentjük együttesen és különösen, hogy valamint egy pillanatot sem hitük, de nem is képzeltük, hogy Nagyságodat a becsületbiróság előtt a legtekintetesebb gentle-melike modorban tett felvilágosításait a legkisebb gáncs érthető, hogy nagybecsül-tésnek és kiváló tiszteletünkkel ezután is lekö-teleztessej maradjunk.

Aradon, 1888. május hó 7-én.

Atzél Péter, Péterffy Antal, Nachtnébel Odón, Robitsek Agost, Vörös Vidor.

A vasárnapi fényes elégtétélről az összes budapesti lapok táviratokban em-lekeznek meg, melegen ismerve el Arad város közönségének e tekintetbeni lovasi eljárását, mi által kis-jókai Agoston Elek huszáralezredes előtt szóval is kifejezte rokonszenvét.

Az időjárás ma ismét májusi jo-gaiba lépett: szép májusi napunk volt egész nap, a mi kézzelre jöl esett, mert vasár-nap reggeltől estig esett az eső s oly hé-dig volt, hogy a téli kabát sem volt nehéz. Estefelől kiderült egy kissé s gyönyörű kettős szivárvány tűnt fel a láthatáron, de később azért ismét permetezett. Csakis az időjárás gátolta meg, hogy a vasárnap esti fáklyamenetnél óriási közönség nem volt jelen, bár ugys hatalmas számú tömeg hőmpölygött esernyő alatt a menetel. Ejjel végre mégis csak kiderült s így ma örülhetünk egy oly szép májusi napnak, minő a majálisozók kedvéért nagyon is óhajtandó.

Esztelneki Biró Imre f. Az általán-os részvételt keltett esztől, esztelneki Biró Imre haláláról tegnapi lapunkban em-lekeztünk meg. A boldogultnak életrajzi adatait most a következőkben körvonala-zhatjuk: Ifjúsága éveit és lelkedését a haza és közügynek szent

